

- 2) Egzekucja kary pieniężnej zasądzonej przez sąd państwa członkowskiego pochodzenia, który orzekł co do istoty w kwestii prawa do osobistej styczności z dzieckiem, w celu zapewnienia efektywnej realizacji tego prawa, mieści się w ramach tego samego systemu wykonawczego co orzeczenie o prawie do osobistej styczności z dzieckiem, którego realizację ta kara pieniężna ma zabezpieczać, i w związku z tym stwierdzenie jej wykonalności następuje w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.
- 3) W systemie rozporządzenia nr 2201/2003 orzeczenia sądów zagranicznych nakazujące zapłatę kary pieniężnej podlegają wykonaniu w państwie członkowskim wykonania tylko pod warunkiem, że wysokość tej kary została ostatecznie określona przez sąd państwa członkowskiego pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 września 2015 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita
Polska**

(Sprawa C-36/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rynek wewnętrzny gazu ziemnego — Dyrektywa 2009/73/WE — Interwencja państwa w postaci obowiązku stosowania cen dostaw zatwierdzonych przez krajowy organ — Środek nieograniczony w czasie — Brak obowiązkowych kontroli okresowych niezbędnego charakteru tego środka i zasad jego stosowania — Zastosowanie do nieograniczonego kręgu beneficjentów bez dokonywania rozróżnienia ze względu na odbiorców lub sytuacje szczególne — Proporcjonalność)

(2015/C 363/08)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i M. Patakia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Poprzez stosowanie systemu interwencji państwa w postaci nałożenia obowiązku stosowania przez przedsiębiorstwa energetyczne cen dostaw gazu ziemnego zatwierdzanych przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, który to obowiązek nie jest ograniczony w czasie, w sytuacji gdy prawo krajowe nie zobowiązuje organów administracji do okresowego badania konieczności i zasad jego stosowania w sektorze gazowniczym z uwzględnieniem stopnia rozwoju tego sektora, oraz który cechuje zastosowanie do nieograniczonego kręgu beneficjentów lub odbiorców bez rozróżnienia pomiędzy odbiorcami oraz bez rozróżnienia sytuacji odbiorców w ramach poszczególnych ich kategorii, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 3 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.3.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2015 r. – Królestwo Hiszpanii/Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-44/14) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (UE) nr 1052/2013 — Przekraczanie granic zewnętrznych — System Eurosur — Rozwinięcie przepisów dorobku Schengen — Uczestnictwo — Współpraca z Irlandią i ze Zjednoczonym Królestwem — Ważność)

(2015/C 363/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Moore, S. Alonso de Leon i A. Pospíšilová Padovska pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Chavier, F. Florindo Gijón, M.M. Joséphidès i P. Plaza García pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Irlandia (przedstawiciele: E. Creedon, G. Hodge i A. Joyce, pełnomocnicy, wspierani przez G. Gilmore, barrister) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Christie, pełnomocnik, wspierany przez J. Holmesa, barrister), Komisję Europejską (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i G. Wils, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Irlandia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH/ Friedrich Leopold Freiherr Spies von Bülllesheim

(Sprawa C-47/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 5 pkt 1 — Jurysdykcja w dziedzinie umów — Artykuł 5 pkt 3 — Jurysdykcja w przypadku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego — Artykuły 18 – 21 — Indywidualna umowa o pracę — Umowa dyrektora spółki — Zakończenie umowy — Podstawy — Nienależyte wykonanie obowiązków i niedozwolone zachowanie — Powództwo o ustalenie i o odszkodowanie — Pojęcie „indywidualnej umowy o pracę”]

(2015/C 363/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden